

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 21 af
1. december 2005 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L
14).**

Spørgsmål nr. 21:

Kan ministeren sikre, og i bekræftende fald hvorledes, at forsikrings-
selskaber ikke vil sagsøge en lønmodtager, enten på grund af dennes egen
eller kollegas uagtsomme eller forsætlige overtrædelse af arbejdsmiljø-
lovgivningen, for at undgå at udbetale erstatning i de tilfælde, hvor
arbejdsgiveren som følge af lovforslaget ikke kan pålægges bødeansvar?

December 2005

Vores sag

20050008061/201-0010

Svar:

For det første vil jeg gerne slå fast, at en sags strafferetlige bedømmelse
adskiller sig fra den erstatningsretlige bedømmelse.

Det er en forudsætning for at blive **straffet**, at gerningsindholdet er
realiseret, og at de generelle strafbarhedsbetingelser er til stede. Gerningen
skal kunne beskrives og bevises, og der skal foreligge en strafbar tilregnelser
(fortsat eller uagtsomhed), som kan dokumenteres.

Erstatning efter erstatningsansvarsloven forudsætter helt grundlæggende, at
der er en ansvarlig skadevolder. Det vil sige, at der skal foreligge et såkaldt
culpaansvar hos skadevolderen.

Man kan altså ikke drage den konklusion, at domfældelse eller frifindelse i
en straffesag altid vil føre til domfældelse eller frifindelse i en erstatnings-
sag.

En virksomhed vil derfor godt kunne gøres erstatningsretlig ansvarlig, uanset
om der pålægges virksomheden et strafferetligt bødeansvar.

Jeg vil i den forbindelse henvise til svaret på spørgsmål nr. 9, der handler
om, hvorvidt lovforslagets begrænsning af arbejdsgiverens strafansvar får
konsekvenser i forhold til arbejdsskadeloven og erstatningsansvarsloven.

Ændringerne af arbejdsmiljøloven indeholder alene strafmæssige aspekter og
berører ikke aspekter vedrørende privatretlige erstatningsmæssige forhold.
Der er derfor ikke behov for, at der iværksættes erstatningsmæssige
reguleringstiltag.